

עמ"ת 74313/11/20 - מדינת ישראל נגד אורן קחלון

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 74313-11-20 מדינת ישראל נ' קחלון
תיק חיצוני: 452175/2020
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים מדינת ישראל
נגד
משיבים אורן קחלון

החלטה

1. ערר על החלטת כב' השופטת אונגר ביטון מיום 30/11/20 במסגרת תיק מ"ת 65590-07-20.
2. בחיפוש שנערך בבית המשיב נמצא אקדח טעון במחסנית וכדורים, ועל כן הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו החזקת נשק ואבזר נשק. בד בבד עם הגשת האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
3. ביום 29/7/20 הורה בית המשפט קמא על העדפת חלופה על פני מעצר ממשי; ערר שהוגש על החלטה זו, בפני, נדחה, תוך שהטעמתי כי מדובר במקרה שאינו פשוט. אגב, בערר הדגיש ב"כ המשיב את התנאים המגבילים.
4. ביום 28/10, כשלושה חודשים לאחר המרת המעצר לחלופה, הוגשה בקשה לעיון חוזר. ביום 5/11/20 התקיים דיון בבקשה ובעקבותיו הופנה המשיב לבחינת שירות המבחן (כראוי לעשות טרם שילוב נאשמים בעבודה).
5. ביום 24/11/20 התקבל תסקיר שירות המבחן הממליץ על אפשרות שילוב המשיב בעבודה.
6. בעקבות תסקיר זה, ביום 30/11/20, ניתנה החלטה המאפשרת שילוב המשיב בעבודה; החלטה זו היא שביסוד הערר.
7. העוררת טוענת כי ככלל, יציאה לעבודה יש לבצע באופן הדרגתי, בו נאשם קונה אמון בית המשפט, במיוחד משעסקין בעבירות נשק, אשר נסיבות החזקתו והשגתו לא התבררו עד תום (הנשק נגנב בעבר). ההליך העיקרי מצוי בחיתוליו, וגם לכך יש לתת הדעת.
8. אכן, ראוי לנ ג דרגתיות, כמצוות בית המשפט העליון בבש"פ 977/20 **עמאר נ' מ"י**; כמה טעמים לכך- גם אפשרות קניית אמון, וגם רתימת הנאשם-המשיב עצמו, להליך טיפולי או לקידום התיק. בית המשפט העליון הגדיר לא אחת מעבר שכזה- מ'פתיחת חלון' ל'שבירת קיר', ורצוי לעשות הדברים לאט יותר. **(השווה בש"פ 9992/17 מ"י נ' קואן)**.
9. אגב, מקום בו כב' בית המשפט העליון ראה להתערב בנושאים אלו בהליכי בש"פ, כאמור לעיל, מלמד הדבר כי ערכאת ערר תוכל לתת דעתה, בדבר הפעלת שיקול הדעת בהיקף פתיחת החלונות, הדרגתיות הדברים, ועוד פרמטרים.
10. יחד עם זאת, בית המשפט קמא סקר המצוקה, **לרבות הטיפול באבי המשיב**, כטעם מיוחד, ראה לתת אמון

מיוחד במשיב.

11. בנסיבות אלו, חרף המעבר החד יחסית, ראיתי להציע לצדדים מתווה הדרגתי, בו תהיה יציאה לעבודה, למקום עליו הודיע המשיב מראש, לפרק זמן של 8 שעות, תוך שכל שלא תהיינה הפרות, מהלך 60 ימים, ניתן יהיה להרחיב פרק החלון ל- 12 שעות; ב"כ הצדדים קיבלו ההצעה (אם כי טענו בנוגע אליה).
12. החל מיום 2/12/20 יוכל המשיב לצאת לעבודה מדי יום בין השעות 7:30 ועד 15:30 בליווי המפקח שאושר; ב"כ המשיב ימסור לעוררת את מיקום העבודה; ככל שישונה מיקום העבודה, יודיע ב"כ המשיב מבעוד מועד, על מנת שניתן יהיה לבצע פיקוח אפקטיבי על שהיית המשיב בעבודה ושמירת תנאי הפיקוח.
13. אחרון- הפסיקה הטעימה לא אחת, כי ראוי לאפשר לערכאת ערר לבחון הדברים מבלי שתשונה התשתית העובדתית; הצדדים טענו בפני אף בנושא זה.
14. אשר לשאלת בדבר תחולת סעיף 55 לחוק, איני סבור כי הכרח להידרש לה; עסקינן ביציאת אדם לעבודה, ערך שאין לזלזל בו, אך הוא נחות מאבדן חירות של ממש; אם הוראה כב' בית המשפט העליון כי ראוי לאפשר מלוא פרק הזמן המותר בחוק, לשם בחינת ערר, בנושא אובדן חירות, קל וחומר שראוי לאפשר זאת מקום בו האינטרס הנפגע אצל נאשם קל מאובדן חירות (כגון יציאה לעבודה).
15. אחת הדרכים להתגבר על סוגית תחולת סעיף 55, הנה לקבוע מועד תחולה להחלטה שאינו בהכרח מיידי ובכך ינתן סיפק לערכאת הערר ולמאשימה לבחון הדברים כדבעי.
16. כאמור- איני מתערב באישור היציאה לעבודה, ובהסכמת הצדדים יעשה הדבר הדרגתית.
17. לשגר לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשפ"א, 01 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.